

(สำเนา)

เลขรับ ๓๗/๒๕๕๓ วันที่ ๒๖ ก.พ. ๒๕๕๓

สำนักงานเลขานุการสภาพัฒนาราชภูมิ

สภาพัฒนาราชภูมิ

ถนนคู่ทองใน ดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการยกเลิกการลงวินัยห้ามที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ.

กhab เรียน ประธานสภาพัฒนาราชภูมิ

ผู้ที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ข้าพเจ้าและคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการยกเลิกการลงวินัยห้ามที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ มาเพื่อโปรดนำเสนอสภาพัฒนาราชภูมิฯ ทราบ และหากสภาพัฒนาราชภูมิลงมติเห็นชอบแล้วขอได้โปรดนำเสนอ วุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พีระเดช ศิริวันสามัคคี ผู้เสนอ
(นายพีระเดช ศิริวันสามัคคี)

สมาชิกสภาพัฒนาราชภูมิฯ พรอคชาติไทยพัฒนา

(ลงชื่อ) อุดร จินตะเวช ผู้เสนอ (ลงชื่อ) พัชรี พอดุลย์ ผู้เสนอ

(นางอุดร จินตะเวช) (นางสาวพัชรี พอดุลย์)

สมาชิกสภาพัฒนาราชภูมิฯ พรอคชาติไทยพัฒนา

(ลงชื่อ) เจรจา เที่ยงธรรม ผู้เสนอ (ลงชื่อ) อารยะ ชุมดวง ผู้เสนอ

(นายเจรจา เที่ยงธรรม) (นายอารยะ ชุมดวง)

สมาชิกสภาพัฒนาราชภูมิฯ พรอคชาติไทยพัฒนา

(ลงชื่อ) นิอาริส เจตากิจวัฒน์ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ภาคิน ปริศนานันทกุล ผู้เสนอ

(นายนิอาริส เจตากิจวัฒน์) (นายภาคิน ปริศนานันทกุล)

สมาชิกสภาพัฒนาราชภูมิฯ พรอคชาติไทยพัฒนา

สมาชิกสภาพัฒนาราชภูมิฯ พรอคชาติไทยพัฒนา

(ลงชื่อ)	ศิริวัฒน์ ขาวประศาสน์ (นายศิริวัฒน์ ขาวประศาสน์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	นพดล มาตรศรี (นายนพดล มาตรศรี)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ (นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สมชายศักดิ์ เรืองไพบูลย์วงศ์ (นายสมชายศักดิ์ เรืองไพบูลย์วงศ์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา		(ลงชื่อ)	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา	
(ลงชื่อ)	อดุลย์ เหลืองบริบูรณ์ (นายอดุลย์ เหลืองบริบูรณ์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	วัชระ ยะวอหะซัน (นายวัชระ ยะวอหะซัน)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา		(ลงชื่อ)	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา	
(ลงชื่อ)	กรรณิกา เจริญพันธ์ (นางกรรณิกา เจริญพันธ์)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ภราดร ปริศนานันทกุล (นายภราดร ปริศนานันทกุล)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา		(ลงชื่อ)	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา	
(ลงชื่อ)	มัลลิกา จิระพันธุ์วนิช (นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วนิช)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ชาดา ไทยเศรษฐ์ (นายชาดา ไทยเศรษฐ์)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา		(ลงชื่อ)	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา	
(ลงชื่อ)	วุฒิชัย กิตติธเนศวร (นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	ณัชพล ตันเจริญ (นายณัชพล ตันเจริญ)	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย		(ลงชื่อ)	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อแผ่นดิน	
(ลงชื่อ)	มาธุร บุญมี (นายมาธุร บุญมี)	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ)	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์	

สำเนาถูกต้อง

๑๐๖ ๗๙

(นางสาวรุ่งนภา ขันธิโขติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

วันนา พิมพ์

๗๗ ทาน

๙๘๙ ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเลิกการส่วนห่วงห้ามที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์

ของทางราชการ

พ.ศ.

หลักการ

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการยกเลิกการส่วนห่วงห้ามที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ของทางราชการ

เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันนี้ได้มีกฎหมายกำหนดเขตส่วนห่วงห้ามที่ดินตามวัตถุประสงค์ของทางราชการทับที่ที่รายภูมิได้จับจองและครอบครองอยู่แล้ว หรือเมื่อได้ประกาศกำหนดเขตส่วนห่วงห้ามไว้แล้ว แต่ทางราชการมิได้ทำประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการประกาศส่วนห่วงห้ามไว้จนรายภูมิเข้าครอบครองใช้สอยในที่ดินนั้นเป็นเวลานาน จนกลایเป็นที่ชุมชน หรือเป็นที่อยู่อาศัยที่ทำกิน จึงสมควร มีกฎหมายกำหนดวิธีการยกเลิกการส่วนห่วงห้ามที่ดินของทางราชการที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์แล้ว เพื่อให้โอกาสแก่ผู้เข้าถือครองที่ดินได้ทำประโยชน์ในที่ดินนั้นอย่างถูกต้องตามกฎหมายอันเป็นการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม และเป็นหลักประกันในการดำเนินชีพของรายภูมิ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติการยกเลิกการส่วนห่วงห้ามที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์
ของทางราชการ

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการยกเลิกการส่วนห่วงห้ามที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ของทางราชการ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการยกเลิกการส่วนห่วงห้ามที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การส่วนห่วงห้าม” หมายความว่า การห่วงห้ามหรือส่วนห่วงห้ามที่ดินไว้ตามกฎหมายเกี่ยวกับการส่วนห่วงห้ามที่ดินกรริ่งว่างเปล่าอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือที่ดินประเภทใดประเภทหนึ่งตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายระหว่างประเทศ

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความรวมถึง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครด้วย

มาตรา ๔ ในกรณีที่รู้ได้มีการประกาศสงวนห่วงห้ามที่ดินไว้เพื่อประโยชน์ทางราชการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในการประกาศสงวนห่วงห้ามที่ดินนั้น แต่ปรากฏว่ามีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) ไม่ได้มีการใช้ที่ดินทั้งหมดหรือบางส่วนตามวัตถุประสงค์

(๒) เป็นการประกาศสงวนห่วงห้ามที่ดินทั้งที่ที่รายถูรได้ครอบครองอยู่ก่อนวันที่ประกาศถ้าปรากฏว่าที่ดินที่ทางราชการประกาศสงวนห่วงห้ามนั้นได้แปรสภาพเป็นชุมชน หรือเป็นที่อยู่อาศัยในไม่อาจพิสูจน์ได้ว่า ที่ดินดังกล่าวนั้น ทางราชการยังจะสงวนห่วงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ของทางราชการตามวัตถุประสงค์ต่อไป และมิใช่กรณีแบ่งการปักกรองของทางราชการ ให้ถือว่าที่ดินดังกล่าวอาจถูกยกเลิก การสงวนห่วงห้าม

มาตรา ๕ ผู้ครอบครองที่ดินที่ทางราชการสงวนห่วงห้ามไว้ อาจยื่นคำร้องขอให้ดำเนินการยกเลิกการสงวนห่วงห้ามต่อผู้ว่าราชการจังหวัดที่ที่ดินนั้นตั้งอยู่ ในคำร้องนั้นอย่างน้อยต้องมีข้อความและมีข้อมูลเอกสารประกอบดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ อาชีพ และบุคคลในครอบครัวของตน

(๒) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๓) แผนผังแสดงที่ดินที่ดินและบริเวณที่ตนถือครองโดยสังเขป

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดรับคำร้องแล้ว ให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อทำการตรวจสอบข้อเท็จจริง และสภาพของที่ดินนั้นว่าทางราชการยังใช้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ มีการเข้าถือครองจนถาวรสภาพเป็นชุมชน หรือเป็นที่อยู่อาศัย และประกอบอาชีพหรือไม่ หรือมีการถือครองก่อนที่ทางราชการจะประกาศเป็นเขตสงวนห่วงห้ามไว้หรือไม่

คณะกรรมการดังกล่าวประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน ผู้แทนของส่วนราชการที่ส่วนห่วงห้ามที่ดินหนึ่งคน ผู้แทนกรรมที่ดินหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงมหาดไทยหนึ่งคน ผู้แทนกรมธนารักษ์หนึ่งคน ผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดินนั้นตั้งอยู่หนึ่งคน ผู้แทนของชุมชนที่ดินนั้นตั้งอยู่จำนวน ๕ คน เป็นกรรมการ ให้ที่ประชุมคัดเลือกกรรมการทำหน้าที่ เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาให้เสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง หากมีความจำเป็นให้ขยายเวลาการพิจารณาได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน โดยระบุถึงเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาและขออนุมัติต่อผู้ว่าราชการจังหวัดทุกครั้ง

มาตรา ๗ เมื่อคณะกรรมการดำเนินการพิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริงปรากฏว่าที่ดินที่มีการสงวนห่วงห้ามไว้นั้น ได้เปลี่ยนสภาพเป็นชุมชน หรือเป็นที่ดินทำกินหรือที่อยู่อาศัยแล้ว ให้ทำความเห็นพร้อมทั้งรายละเอียดและแผนผังโดยสังเขปเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด นำเสนอด้วยนายกรัฐมนตรี เพื่อให้คณารัฐมนตรี พิจารณาให้ความเห็นชอบและประกาศยกเลิกหรือไม่ยกเลิกการสงวนห่วงห้ามนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนต่อไป

การประกาศยกเลิกหรือไม่ยกเลิกการสงวนห่วงห้ามที่ดินตามวรรคหนึ่ง ให้แสดงเหตุผลของ การยกเลิกหรือไม่ยกเลิกไว้อย่างชัดเจน และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่ที่ดินนั้นดังอยู่แจ้งให้ผู้ร้องทราบภายใน ๗ วัน

เมื่อได้มีการประกาศยกเลิกการสงวนห่วงห้ามที่ดินตามวรรคหนึ่ง ให้ที่ดินดังกล่าวพ้นจากการ เป็นที่สงวนห่วงห้ามตามกฎหมาย ซึ่งบุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้มาตามประมวลกฎหมายที่ดิน

มาตรา ๘ ในกรณีที่คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาแล้ว เห็นว่าที่ดินที่มีการสงวนห่วงห้าม ไว้ไม่ใช่กรณีตามมาตรา ๔ ก็ให้ทำความเห็นพร้อมทั้งพยานหลักฐานข้อเท็จจริงเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อ แจ้งให้ผู้ร้องทราบ และเสนอต่อนายกรัฐมนตรีสั่งการยกคำร้องนั้น

ในกรณีที่ผู้ร้องเห็นว่า ความเห็นของคณะกรรมการไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริงและที่ดินนี้เป็น กรณีตามมาตรา ๔ มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อให้คณารัฐมนตรีได้พิจารณายกเลิกการสงวนห่วง ห้ามที่ดินทั้งหมดหรือบางส่วนต่อไป

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณารัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๙ ในกรณีที่ผู้ร้องเห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรม ก็ไม่ตัดสิทธิผู้ร้องที่จะใช้สิทธิ ทางศาล

มาตรา ๑๐ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎหมายทั่วไป แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่ดิน ให้ใช้บังคับได้

กฎหมายทั่วไป แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่ดิน ให้ใช้บังคับได้

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการยกเลิกการลงวินัยห้ามที่คิด
ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ของทางราชการ

พ.ศ.

สำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไทยพัฒนาได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการยกเลิกการลงวินัยห้ามที่คิดที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๕๒ วรรคท้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากในปัจจุบันนี้ได้มีกฎหมายกำหนดเขตลงวินัยห้ามที่คิดตามวัตถุประสงค์ของทางราชการทับที่ที่รายฎรได้จับจองและครอบครองอยู่แล้ว หรือเมื่อได้ประกาศกำหนดเขตลงวินัยห้ามไว้แล้ว แต่ทางราชการยังไม่ได้ทำประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการประกาศลงวินัยห้ามไว้จนรายฎรเข้าครอบครองใช้สอยในที่คิดนั้น เป็นเวลานาน จนกลายเป็นที่ชุมชน หรือเป็นที่อยู่อาศัยที่ทำกินจึงสมควรแก้ไขกฎหมายกำหนดเขตลงวินัยห้ามที่คิดของทางราชการที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์แล้ว เพื่อให้โอกาสแก่ผู้เข้าถือครองที่คิดได้ทำประโยชน์ในที่คิดนั้นอย่างถูกต้องตามกฎหมายอันเป็นการกระจายการถือครองที่คิดอย่างเป็นธรรม และเป็นหลักประกันในการค้ำประกันของรายฎร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ เพื่อให้การครอบครองที่คิดของรายฎรชอบด้วยกฎหมายหากที่คิดมีลักษณะตามมาตรา ๔ คือ

ก. ที่คิดนั้นไม่มีการใช้ประโยชน์ในทางราชการ

ข. ที่คิดที่ประกาศห้ามของทางราชการ รายฎครอบครองอยู่ก่อนที่จะมีการประกาศ

๒.๒ ให้มีคณะกรรมการเฉพาะกิจที่ไม่ใช่คณะกรรมการระดับนโยบาย ดำเนินการพิจารณาเมื่อรายฎรร้องขอ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งบุคคลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๕

๒.๓ การพิจารณาคำร้องของรายฎรให้เป็นไปตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ มีกระบวนการซับและรวดเร็วไม่ซับซ้อน การวินิจฉัยของคณะกรรมการทรัพยากรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด แต่รายฎรผู้ร้องขอ มีสิทธิอุทธรณ์ความเห็นของคณะกรรมการต่อนายกรัฐมนตรีได้ ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิรายฎรที่จะใช้สิทธิทางศาล

๒.๔ ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้